

РЕШЕНИЕ

№ 1401

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10813** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Ч., ЕГН [ЕГН], против Решение № 3835 от 18.10.2022г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 20221110209428 по описа на СРС за 2022г., 99 състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 5745233, издаден от СДВР, с който на Г. Д. Ч. – законен представител на фирма „Чернев клима сервиз“ ЕООД, като собственик на МПС, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е изложено становище за постановяване на съдебното решение при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Касаторът оспорва като необоснован направения от въззивния съд извод, че нарушението, е установено по неспорим начин. Поддържа, че районен съд се е произнесъл при непълнота на доказателствата. Моли се съда да отмени решението на СРС, както и потвърдения с него електронен фиш. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява. Представени са писмени бележки от процесуален представител адв. Д..

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява от юрк. В., който моли да отмени решението на СРС и потвърди издаденото НП, представя писмено становище и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, Х. – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и по същество правилно.

Установено е от доказателствата по делото, събрани от срс, че 01.04.2022 г. в 09:59 часа в [населено място], по [улица]до номер 326, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път с мобилна система за видеоконтрол - АТСС С. М2, била засечена скорост на движение на МПС „М. А. Г. 53 4МАТИК”, с рег. [рег.номер на МПС] , 78 км./ч. при разрешена такава - 50 км./ч. в населено място, въведено с пътен знак В26 т.е. превишение - 28 км./ч. Автомобилът бил регистриран на името на Г. Д. Ч. – законен представител на фирма „Чернев клима сервис“ ЕООД.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че Г. Ч. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС. Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. урежда две възможности относно мястото, върху което следва да се постави АТСС: а) използване на служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол; б) временно разполагане на АТСС върху участък от пътя. Съгласно ал. 2 на чл.11 от Наредбата, единствено в случаите, когато нарушенията са установени с мобилни АТСС във време на движение,

електронни фишове не се издават, а нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол, съгласно Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 81213-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Чл. 5, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 2015 г. определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Т. статично изображение е изготвено и приложено от органа. Видно от приложеното веществено доказателствено средство, то удостоверява марката на превозното средство, неговият регистрационен номер, място и час на заснетото нарушение.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд досежно неоснователността на твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания електронен фиш поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, поради неспазване на процедурата по чл. 189, ал.4 от ЗДвП, относно пълното, точно и ясно описание на нарушението, обстоятелствата, при които конкретното нарушение е извършено и доказателствата, които го подкрепят.

При липсата на касационни отменителни основания по чл.348, т.1, т.1-3 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 (осемдесет) лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, X. – ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3835 от 18.10.2022г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 20221110209428 по описа на СРС за 2022г., 99 състав.

ОСЪЖДА Г. Д. Ч., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от на 80 (осемдесет) лв. юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: